

Klekání

Hoboes

E **E7** **A** **E**
1. Von vysokej byl akorát Allan se jmenoval,
F#7 **H7**
a ženskejch, těch se nechtěl bát a překrásně se smál.
A **E** **H7** **E**
měl voči modrý po nebi a úsměv křídovej,
A **E** **H7** **E** **E7**
pak zmizel, aniž slovo řek, v tom nebyl férovej.

A **E** **H7** **E**
R: Když vostruh klekání, mě večer vyzvání,
A **E** **H7** **E** **E7**
v dáli slyším jeho volání
A **E** **H7** **E**
v dáli slyším jeho volání

2. Už dávno nejsem veselá a vrásčitou mám tvář,
jsem dočista už vomšelá, jak starej kalendář,
jen voči modrý po nebi, můj bože ty mi dej,
můj Allan jednou vrátí se, byl přece férovej.

R: